

Eötvös Loránd Tudományegyetem INTÉZMÉNYFEJLESZTÉSI TERV 2012-2015

I. Vezetői Összefoglaló

Budapest, 2012. június 30.

Vezetői összefoglaló

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem a 2012. március 6-án kézhez vett előzetes és a 2012. március 31-én datált végleges fenntartói útmutató alapján 2012. május 2-ára elkészítette az előző Intézményfejlesztési Terv (IFT) értékelését, a fenntartó által táblázatosan igényelt helyzetelemzését, és megfogalmazta az Intézményfejlesztési Terv alapját képező előzetes stratégiai terv főbb irányait. Ezután az Eötvös Loránd Tudományegyetem 2002. május 3. és június 30. között véglegelte a 2012-2015. évre szóló új Intézményfejlesztési Tervét.

A terv előkészítését a stratégiai rektorhelyettes gondozta, az operatív tevékenység segítésére a rektor a stratégiai és kommunikációs rektorhelyettesek, a gazdasági főigazgató, a jogász dékán, a tudományos tanács társelnöke, a gazdasági tanács képviselője és a Rectori Titkárság vezetője által alkotott bizottságot kért fel, kik egyben a fenntartói munkabizottsággal folytatott többfordulós tárgyaláson is képviselték az egyetemet. A fenntartói munkabizottság tagjaival folyamatos konzultáció zajlott. A fenntartói munkabizottsággal az egyetem tárgyalóbizottsága három alkalommal (2012. május 25-én, 2012. június 8-án és 2012. június 22-én) vitatta meg a terv előkészítésének stádiumait tükröző materiát és egyeztetett a teendőkről.

Az Intézményfejlesztési Terv alapját a karoktól bekért javaslatok, a rektor által felkért szakértők készítette szakmai tervezetek, az egyetemi igazgatási szervek (Pályázati és Innovációs Központ, Oktatási Igazgatóság, Nemzetközi Képzési és Mobilitási Osztály) tervezetei, a Gazdasági és Műszaki Főigazgatóság véleményei, az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat indítványai és a széles értelemben vett egyetemvezetés közös tanácskozásán kialakított álláspontok képezték. A terv tartalmi formálódása során annak különféle változatait megtárgyalta az egyetem tudós kutatóinak értekezlete, a Rectori Tanácsadó Testület, a Tudományos Tanács, a Gazdasági Tanács s természetesen folyamatosan foglalkozott vele az Egyetemvezetői Értekezlet. Végül a végleges változatot 2012. június 25-én az egyetem Szenátusa is megvitatta és jóváhagyta.

Az Intézményfejlesztési tervek elkészítésének környezete

Az Intézményfejlesztési Terv vezetői összefoglalójának kényszerű kötelezősége értelmzései szempontként jelezni, hogy az Eötvös Loránd Tudományegyetem a többi felsőoktatási intézményhez hasonlóan olyan környezetben volt kénytelen Intézményfejlesztési Tervét megfogalmaznia, melyben még hiányoztak ismert és határozott támpontok. Nem ismertek ugyanis a Nemzeti Felsőoktatási Törvény végrehajtási jogszabályai, és a finanszírozás konkrét körvonalai sem rajzolódtak ki (hacsak nem tekintjük annak a Széll Kálmán terv 1.0 és 2.0 általános elvonásra vonatkozó elképzeléseit). A nem felsőoktatási törvényhozás jelentős forrásokat vont ki az állami támogatáscsökkenéssel egy időben a zónából (szakképzési hozzájárulás, innovációs járulékok), a központi régió intézményeinek pályázási lehetőségei és esélyei pedig bizonytalanok. A felsőoktatást vezénylő minisztériumok álláspontjai egymással éles ellentétben állnak, és az intézkedéseik több esetben kioltják egymást. A fenntartó végrehajtással kapcsolatos ha-

tározott szándékai homályban maradtak, a napvilágra került különféle (előzetes, ideiglenes, tárgyalás alatt álló) dokumentumok egymással ellentétes koncepcionális elemeket fogalmaztak meg. Az elmúlt két évben tartalékaikat mozgósított és azokat kényszerű körülmények között felélt intézmények a megroppanás szélén állnak. Ezek azok a kerettényezők, melyek meghatározzák az új Intézményfejlesztési Terv környezetét. Tekintettel a vázolt helyzetre, az Intézményfejlesztési Terv készítése során messzemenő figyelemmel voltunk az útmutatóból és a fenntartói munkabizottságtól származó instrukciókra.

Kényszerek és lehetőségek

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem felelőssége, hogy több évszázados funkciója, vagyis a *nemzeti elit képzése és a nemzeti tudományok művelése* továbbra is megőrződjék. Ezt bővíti ki az Intézményfejlesztési Tervben megfogalmazott azon törekvése, hogy pozícióját mind a képzés mind pedig a kutatás terén a nemzetközi erőterben, elsősorban Európában, illetve Közép-Európában, megerősítse. Ezen célkitűzést a már eddig elért nemzetközi eredmények (ranglistákon elfoglalt hely, nemzetközi együttműködések) támasztják alá. Hazai és nemzetközi pozícióit jelenlegi szerkezetében kialakított képzési és kutatási potenciáljával érte el. Reputációjának megőrzése a tradicionális képzési és kutatási képletek óvatos változtatását engedi csak a jelentős negatív hatások elkerülése érdekében.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem valamennyi objektív és szakos kiválósági mutatószám szerint a legkiválóbb oktatói és kutatói kapacitással rendelkezik, amit sok évtized formált ilyené. Mivel sokféle körülmények között kellett megőrizni, időnként megvédeni ezt a közösséget, óhatatlanul kialakult az autonómiák bonyolult, erős érdekérvényesítéssel bíró rendszere, az egyes kutatóktól kezdve a tanszékeken át a kari egységekig. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem irányítása, a menedzsment feladata nem kis részben ennek az érzékeny szervezetnek a működtetése, annak jegyében, hogy lehetőség szerint megóvja az értékvesztéstől az egyetemet és az egész magyar felsőoktatást.

Az kiderült, hogy a megváltozott nemzetközi felsőoktatási versenyterben, gazdasági viszonyok között és hazai felsőoktatás-politikai körülményekre tekintettel az Eötvös Loránd Tudományegyetem vezetési és szervezeti működését jelentős mértékben korszerűsíteni kell. Ehhez meg kell erősíteni a nagyobb egységek menedzsment-képességeit, a kari autonómiák mellé felelőségeket kell rendelni, illetve az egyetemi vezetési szintet cselekvőképesebbé kell tenni. A minőségi elvárások érvényesítését a központi menedzsment és az oktatók-kutatók között kölcsönösen meg kell teremtenünk. Az intézményi lojalitás elmélyítése konkrét szabályozási lépéseket is igényel, ugyanakkor az egyetem vezetésének több eszközzel (differenciálás, számonkérés, szakmai preferenciák) kell rendelkeznie a határozott, s ezzel stabilitást és hatékonyságot biztosító cél-érvényesítés érdekében. A tradicionálisan önálló karok oktatási-kutatási együttműködésének fejlesztését szolgáló kutatási fókuszpontok oldják a karok közötti határokat, kihasználhatók és összekapcsolhatók a szervezeten kívüli kutatási potenciálok. Az átalakulás azonban, különösen a

forrás-csökkenés időszakában, körültekintést és méltányos időtávot igényel.

A *belső párhuzamosságok* vizsgálata során nyilvánvalóvá vált, hogy jelenleg az Eötvös Loránd Tudományegyetemen nincs olyan szak, amit az Eötvös Loránd Tudományegyetem nyolc karából két karon külön-külön (párhuzamosan) oktatnának. A tanárképzés területén az oktatáshoz kapcsolódó szervezeti párhuzamosságokat az elmúlt évtizedben végigvitt átalakításkor leépítette azzal az egyetemmel, hogy egy karba koncentrált a pedagógiai és pszichológiai tárgyakat. Más képzések vonatkozásában ugyan található néhány karon nevükben hasonló tanszék, intézet, ám ezek konkrét képzési tevékenysége egymástól jelentősen eltér. Ugyanakkor a budapesti állami egyetemek és főiskolák portfólióját áttekintve, kétségtelenül létezik külső párhuzamosság.

Ilyen alapképzések (BA/BSc) az alkalmazott közgazdaságtan (BCE, BME, BGF), a kommunikáció és média (BCE, BME, BGF, SZIE), a nemzetközi tanulmányok (BCE, BGF), a politológia (BCE), a szociológia (BCE), a fizika (BME), a matematika (BME), a biológia (SZIE), a rekreáció szervezés- és egészségnevelés (SE), a sportszervező (SE) és az andragógia (BGF, SZIE). Mesterképzésen (MA/MSc) a biológus (SZIE), a kommunikáció és média (BME, BCE), a közgazdasági elemző (BME, BCE), a nemzetközi tanulmányok (BCE, BGF), a politikatudomány (BCE), a pszichológia (BME), a matematikus (BME), a fizikus (BME), a szociológia (BCE) és a szociálpolitika (BCE). A felsoroltak közül azon képzések kivezetését érdemes esetleg megfontolni, ahol a más intézményben folyó képzéshez viszonyítva az Eötvös Loránd Tudományegyetem részesedése az első helyes jelentkezőkből legalább két egymást követő évben csökkenést mutat. Az esetleges kivezetés első fokozataként megvalósítható, hogy ezen képzésekben az Eötvös Loránd Tudományegyetem csak minden második évben indít képzést.

Hálózatok

Az Egyetem mind fővárosi, mind pedig országos vonatkozásában kezdeményezője volt a felsőoktatási intézmények hálózatos együttműködésének. Ennek példája a 2003-ban alakított Béta Kör (a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem és a Semmelweis Egyetem együttműködésével), melynek célja: hogy az Európai Unió szervei előtt tudományos és kutatási tevékenységük során közösen léphessünk fel, képviselietükről megfelelő módon, együtt és összehangolt tevékenységgel gondoskodjunk, az uniós pályázatokon egymást támogatva vegyünk részt. Az együttműködés eredményeként jelent meg 2011-ben a „Kutatásszervezés és innováció-menedzsment az egészség- és élettudományok területén” című könyv, amely hasznos ismeretanyagot nyújt a szakterület iránt érdeklődő kutatók, oktatók, hallgatók, vállalati és közigazgatási szakemberek számára. Szintén az Eötvös Loránd Tudományegyetem kezdeményezte, hogy a legjobb 11 magyar egyetem a külföldi hallgatói piacon egységesen lépjen fel (Group 11). Így az érintett egyetemek a költségeket csökkentve jelenhettek meg külföldi „egyetemi börzéken”. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem javasolta a kutatóegyetemek számára azt is, hogy

hozzák létre közösen a Kutatóegyetemek Ligáját, melyben a legkiválóbbak együttesen, tevékenységüket összehangolva jelenhetnek meg a hazai és a nemzetközi felsőoktatási piacon. Ennek eredményeképpen létrejöttek a TÁMOP-irodák vezetőinek, a nemzetközi, a tudományos és a kommunikációs rektorhelyetteseknek konzultációs fórumai. Ennél formalizáltabb együttműködés ugyan nem született, de a kutatóegyetemi rektorok szintjén megvalósult a folyamatos és kölcsönös tájékoztatás, egyeztetett, közös fellépés néhány fontosabb felsőoktatási ügyben.

Az együttműködésnél szorosabb kapcsolat, azaz felsőoktatási intézmények integrációja csak abban az esetben valósulhat meg, ha az érintett intézmények egyaránt elkötelezettek az integrációban, vagy ha ezt fenntartói döntés kikényszeríti. Jelen esetben egyik sem látható, így a közeljövőben a hálózatos együttműködés valószínűsíthető. Ennek megfelelően készítette elő aláírásra az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem és a Semmelweis Egyetem a nagyszombati egyetem emléke előtt tisztelgő együttműködési megállapodást, és kezdeményezte a hat budapesti egyetem hálózatos együttműködését.

Prioritások

Megalapozott elvárás az Eötvös Loránd Tudományegyetem kutatási és oktatási tevékenységével szemben, hogy megmértetésre kerüljön a nemzetközi összehasonlításokban. Kutatóink és oktatóink jelentős része már eddig is a nemzetközi versenytérben mozgott, megbecsült és elismert tagjaként a világ tudományának. Ezen tapasztalat birtokában pontosan tudjuk, hogy milyen infrastrukturális, támogatási és szervezeti hátrányaink vannak már a közép-európai mezőnnyel szemben is, nem szólva a nyugat-európai vagy amerikai kollégákról, intézményekről. Reális elvárás tehát csak akkor lehet a nemzetközi előrelépés, ha ez nem a források csökkenése közepett kell, hogy megtörténjen. Ennek ellenére az Eötvös Loránd Tudományegyetem 2012 és 2015 közötti Intézményfejlesztési Terve kiemelt céljának tekinti **nemzetközi pozícióinak erősítését**, aminek részeként a nemzetközi szervezetekben meghatározó szerep vállalására törekszik, a nemzetközi pályázati tevékenység erősítését, pályázati ügynökség létrehozását tűzi feladatául, fokozza idegen nyelvű képzéseinek körét, melyekre növelni igyekszik a képzésbe bevont külföldi hallgatók számát. Továbbra is a nemzetközi hallgatói és oktatói csereprogramokban való részvétel növelését tekinti feladatának, nem csak az ERASMUS, hanem a bilaterális és a multilaterális kapcsolatokban is. Erősíteni szándékozik a nemzetközi képzések reklámját, új formákat keres a külföldi hallgatók toborzásában, külföldi publikációs tevékenység ösztönzésével növelni kívánja hivatkozási jelenlétét a nemzetközi tudományosságban. Mindehhez fejleszti nemzetközi pályázati, kutatási és képzési szolgáltatásait.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem a **Kárpát-medencei képzés** vonatkozásában meghatározó szerepet játszik. A határon túli magyar nyelvű képzések patronálásában az eddiginél is nagyobb szerepet tulajdonít magának, különösképpen a közös mesterképzések kialakításával, a doktori képzések támogatásával. Az úgynevezett nem-

zetiségi és kis nyelvi szakok megőrzésével sajátos viszonyossági missziót is teljesít.

A nemzeti, nyelvi kultúra képzésének megőrzése érdekében az Eötvös Loránd Tudományegyetem feladatának tekinti a nemzeti tudományok művelését, a határon túli magyar nyelvű képzések patronálását, az úgynevezett nemzetiségi és kis nyelvi szakok megőrzését, a pedagógusképzésben az országos és regionálisan meghatározó szerep vállalását. A pedagógusképzés átalakítását, súlyának megfelelő gondozását, a pedagógusképzéshez kapcsolódó közoktatási intézményrendszerünk fenntartását, a tehetséggondozás további, új szerkezeti elemeinek kiépítését.

Az egyetem szervezeti rendszerének és menedzsmentjének fejlesztése keretében az Intézményfejlesztési Terv kutatási céljainak megfelelő hat képzési/kutatási fejlesztési fókusz, karközi együttműködést alakít ki (Multidiszciplináris élettudomány és egészségfejlesztés, Klíma és környezetkutatás, Nagy hálózatok jelenségei és működtetése, Nanoméretű rendszerek vizsgálata, A világegyetem legkisebb és legnagyobb méretskáláinak fizikája, A gazdasági fejlődést támogató, társadalmi konfliktusokat csökkentő, társadalmi kohéziót erősítő kutatások).

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem elkötelezett a hatékony irányítás fejlesztése mellett, ennek érdekében fejleszti pályázati- és kutatási menedzsmentjét valamint a nemzetközi kapcsolatok szolgáltatási feltételrendszerét. Korábbi törekvéseivel összhangban erősíti a társ egyetemekkel való együttműködés tartalmi és szervezeti formáit. Sor kerül az egyetem működési struktúrájának átvizsgálására, szükség szerinti átszervezésére, a párhuzamosságok kiiktatására.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem lehetőségei keretein belül alapvető fontosságúnak tartja a **hallgatói szolgáltatások növelését**, főként a munkaerő-piaci igények felmérését, a hallgatók felkészítését a piaci elvárásokra, az élethosszig tartó tanulás (LLL) támogatását, így a felnőtt- és továbbképzések, állandósított karrier-menedzsment területét. Fontosnak tartja a külföldi hallgatók számára Nemzetközi Iroda létrehozását, valamint a sport és a kultúra területén a hallgatói szolgáltatások bővítését.

A finanszírozhatóság kérdése

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem története során mindig is a magyar nemzeti közösség iránt elkötelezett, a nemzet előtt álló feladatokban részt vállaló intézmény és polgári közösség volt. Ma is tudomásul kell vennie, hogy az ország költségvetési helyzete szigorú intézkedéseket követel a mindenkori kormánytól. Azt azonban kötelessége jelezni a döntéshozóknak, hogy a felsőoktatásból való forráskivonás önmagában is, már rövidtávon nemzetgazdasági és társadalmi hátrányokkal járó lépés. Az pedig, hogy az elvonások nem a minőséget támogató logikában történnek, nem igazolható semmilyen gazdasági szükségességgel. A fenntartó egyes képviselői gyakran hivatkoznak a felsőoktatási rendszer megújításának, frissítésének, hatékonyabbá tételének igényére, amit természetesen támogatunk. Azonban bizonyos, hogy ezeket a célokat nem fogja teljesíteni az a megoldás, miszerint a radikális forrás-csökkentés a gazdálkodási autonómia felszámolásával együtt történik.

Az állami támogatás megvonásakor a képzések vonatkozásában az Eötvös Loránd Tudományegyetem a következő elvi lehetőségek között választhat. A képzés fenntartása mellett dönthet, amennyiben a hiányzó forrást a piacról (önköltséges, devizás képzés), pályázati bevételekből, adományból vagy egyéb módon pótolni lehet. Amennyiben stratégiaileg fontos a képzés fenntartása és más képzések nyereségéből a keresztf finanszírozás lehetséges, a képzés úgyszintén fenntartható. Ebben az esetben a döntés csak hosszabb távra vonatkozhat, és a keresztf finanszírozást a képzés teljes időszakában biztosítani kell. A költség-számítást nemcsak a finanszírozandó képzésre, hanem a keresztf finanszírozást biztosító képzésre is a képzés teljes időszaka el kell végezni, és az eredményeknek egyértelműen alá kell támasztaniuk a döntést. Továbbá indokolt a képzés befejezése után az esetleges megszüntetés költségével is számolni. Abban az esetben, ha a fenti variációk egyike sem teszi lehetővé a kieső állami bevételek pótlását a képzést meg kell szüntetni, illetve a kifutó évfolyamok mellett új képzés már nem indítható.

Hatástanulmányok és tényleges tapasztalatok hiányában jelenleg nem rendelkezünk átfogó és megbízható információval arról, hogy a piaci kereslet mennyire erős (s ez az erősség tartós-e) az egyetemen oktatott szakok vonatkozásában. Hogy a kereslet miként reagál az állami finanszírozású helyek jelentős csökkentésére, erről nem annyira a tavaszi jelentkezések, hanem a 2012 szeptemberében megtörténő konkrét beiratkozások adnak elsődleges információt. Azért csak elsődlegest, mert az előre jelezhetetlen, hogy a saját finanszírozást vállaló hallgatók a képzésük költségét mennyiben képesek folyamatosan, azaz 3+2, illetve 5 éven keresztül vállalni. Az egyetem finansziális helyzetének rendezést szolgálja a képzések racionalizálása. Azokon a képzési területeken, ahol a lecsökkent hallgatói létszám nem teszi lehetővé a rentábilis működést, az egyetem eltökölt a változtatásra. Konkrétan a képzések csak időszakos meghirdetésére, illetve – szükség esetén – kivételükre a képzési portfólióból. A jelenleg rendelkezésre álló tapasztalatunk szerint az önköltséges képzés semmiképpen sem valószínűsíthető meg az alábbi szakokon: tanár, tanító, óvóképző, gyógypedagógus, szociális munkás, az úgynevezett nemzetiségi szakok és az úgynevezett unikális szakok. Az unikális szakok esetében, melyek semmiképpen sem rentábilisak, mindez alaposabb megfontolást érdemel. Kiváltképp a fenntartó részéről, mivel ezen esetekben többnyire a képzés mögött nemzetközi szerződés vagy nemzetközi viszonyosság áll. A fenntartó elköteleződése és megfelelő finanszírozási hiányában a képzéseket az egyetem kénytelen lesz felszámolni.

A pályázati és egyéb piaci bevételek vonatkozásában a szabályozás bizonytalansága kiszámíthatatlanná teszi a jövőt. A pályázás korlátai (a központi régió kizáró volta, az előfinanszírozás, az elszámolási nehézségek) hatványozódnak az adminisztratív nehézségek (engedélyezési rendszerek szélesedése, közbeszerzés, vagyongazdálkodás átalakulása) szaporodásával. A fenntartási nehézségek, a megszorítások miatt rapid és jogi szabályozás okán gyorsan végre nem hajtható költségcsökkentések könnyen adóshelyzetbe sodorhatják az intézményt, mely a pályázati lehetőségeket zárhatja el. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem mindent elkövet a gazdálkodási egyensúly fenntartásáért.

tartása érdekében, ez azonban szoros összefüggésben áll a nemzet, az állam, a társadalom számára teljesítendő felelős feladataival, illetve annak finanszírozásával/finanszírozatlanságával, fenntarthatóságával.

Kiemelt egyetemi pályázat

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem kiemelt egyetemi címre beadott pályázata nemzetközi pozícióinak stabilitásán nyugszik. A nemzetközi ranglistákon elfoglalt (országosan kiemelkedő) helyezések, a nemzetközi együttműködés kiterjedtsége (nemzetközi oktatási intézményi partnerkapcsolatok, nemzetközi szervezeti tagság, vállalati partnerkapcsolatok, nonprofit partnerkapcsolatok gazdagsága) magában hordozza a regionális szerepvállalás erősítését. Hazai pozíciói, a jelentkezési adatok és a hazai ranglistákon elfoglalt helyezések, az oktató-kutató állomány minősége, a minősített oktatók száma, az MTA tagok száma, az MTA doktorok száma, az intézményben működő MTA kutatócsoportok és a Lendület Programra épített kutatócsoportok számossága egyaránt az egyetem stratégiai szerepe mellett szólnak. A K+F+I tevékenység, jóllehet az Eötvös Loránd Tudományegyetem képzési és kutatási struktúrájából eredően nem elsősorban piacon forintosítható alkalmazott kutatásokat végez, az elmúlt években elnyert (nemzetközi, valamint ÚMFT/ÚSZT és költségvetési forrásból eredő) pályázati bevétel nagysága, a megrendelésekből származó bevétel növekedése, a bejelentett szabadalmak/oltalmak száma igazolja e területen is minőségi működését. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem tehetséggondozási programjai visszaigazolják a társadalom minőségi igényeit, a doktori képzése valamennyi mutatójában élenjáró az országban (doktori is-

kolák és programok száma, doktori iskolák törzstagjainak száma, kiadott fokozatok száma, a tudományos diákkörökből és a szakkollégiumokból érkező hallgatók aránya a doktori képzésben). A szakkollégiumok és a tudományos diákköri mozgalom számadatai úgyszintén a kiválóságot igazolják vissza (az intézményben működő szakkollégiumok száma, a tagság száma, képzésbe bevont oktatók száma, a szakkollégista hallgatók aránya, az OTDK-n elért eredmények).

A fenntartható fejlődés szempontja nemcsak egy részterületként jelenik meg az Intézményfejlesztési Terv akciói között, hanem áthatja az egész Intézményfejlesztési Tervet. Ennek során megalapozta az egyetem célkitűzéseit a „fenntarthatósági műhely” konzultációs sorozata, melynek során a kutatás, az oktatás, a társadalmi kapcsolatok és az intézmény működtetés összefüggésében az egyetem és karok felelős vezetői egyeztettek a jövőbeli teendőket a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos elvárásokra tekintettel.

A fenntartói bizottsággal történt rendszeres tárgyalásokon az egyetem biztatást kapott ahhoz, hogy az egyetemnek az Intézményfejlesztési Tervben foglalt célokat, akciókat megalapozó eredményeit, jellemzőit mellékletek formájában csatolják az Intézményfejlesztési Terv törzsszövegéhez. Az egyetem így ennek megfelelően járt el. Első pillantásra talán részletesnek tűnik a mellékletek rendszere, ám az Eötvös Loránd Tudományegyetemnek – mint egy igazi universitasnak – gazdagsága, oktatási és kutatási irányainak sokszínűsége megkívánta ezt a részletezést. Egy olyan felsőoktatási intézmény, ahol 30.000 diák tanul, és közel 2.000 oktató tanít (és kutat) szakok sokaságán nem is tehet másképpen.